

עלה הדולב האדום

זה היה העלה האחרון, תלוי בקצה ענף בין הענפים הערומים של עץ הדולב. באור השמש הסתווית היה אדום כמו אש וברוח הסתווית נע הנה והנה. הרוח רצתה להוריד אותו, אך העלה החזיק חזק בענף וקרא "אינני רוצה לפול על הארץ."
"לא תיפול על הארץ" הבטיחה לו הרוח "אסיע אותך באוויר. עזוב את הענף ותראה כמה יפה לעוף באוויר."
עלה הדולב האדום שאל בחשדנות "את מבטיחה להסיע אותי באוויר?" אך במקום תשובה הרוח נענעה אותו חזק יותר והעלה האדום ניתק מהענף. ברוח הסתווית הוא התרומם גבוה ועוד יותר גבוה והמעוף נראה לו נהדר עד כי צעק "אינני רוצה לעוף תמיד!"
אינני יודע כמה זמן הרוח הסתווית הסיעה

אותו באוויר, אך אחרי זמן מה הוא התחיל לשקוע. "הרימי אותי גבוה, אני שוקע!" קרא עלה הדולב האדום.
אך הרוח ענתה "לא אוכל לשאת אותך יותר, אני חלשה מדי."
"אינני רוצה לפול על הארץ!" קרא עלה הדולב האדום.
"אוריד אותך למים" אמרה הרוח "הנחל יסיע אותך הלאה" והרוח הסתווית העיפה את עלה הדולב האדום מעל הנחל ונתנה לו לשקוע שם.
עלה הדולב האדום נפל למים ונשכב על הזרם, וזרם המים נענע אותו במורד הנחל. עלה הדולב האדום נהנה מאוד "אני רוצה שתנענע אותי כך תמיד!"
"תוכל להתנענע כך זמן רב" ענו המים "אנו זורמים לתוך נהר גדול ומהנהר לתוך הים, וזה ייקח הרבה זמן."
"נהר גדול יהיה משעמם! הוא רחב וכבר

לא רואים שם כלום. והים עוד יותר משעמם! אינני רוצה לצוף לים!" קרא עלה הדולב האדום "תסתובבו תחזירו אותי למעלה הנחל!"

"איננו יכולים להסתובב" ענו המים "אנו חייבים להמשיך לתוך הים. אבל הבט על האנפה שם בשולי הנחל. תפוס את אחת הרגליים שלה והיא תחזיר אותך." המים הביאו את עלה הדולב האדום אל רגלי האנפה ועלה הדולב האדום נדבק לרגל רטובה שלה. תוך זמן קצר האנפה תפסה דג, שלפה אותו מהמים, התרוממה לאוויר והסיעה את עלה הדולב האדום גבוה לשמיים.

עלה הדולב האדום שמח מאוד לעוף כך, דבוק לרגל האנפה וקרא "אני רוצה תמיד לעוף כך, על רגלי אנפה לשמיים." אך בינתיים רגל האנפה התייבשה ועלה הדולב האדום לא יכול היה לדבוק יותר

אליה. הוא השתחרר והתחיל לפול לארץ. הוא היה מעל כביש רחב, פחד שמכונית תדרוס אותו וקרא "אינני רוצה להידרס על ידי מכונית!"

למזלו עברה שם משאית ועלה הדולב האדום נפל על השמשה שקדמית שלה. "הסתלק מכאן" נזפה השמשה "אתה מסתיר לנהג את הדרך!" "אינני יכול לזוז" ענה עלה הדולב האדום "הרוח לוחצת אותי אליך. חוץ מזה אני נהנה מאוד לנסוע כך, על שמשת המכונית דרך הסביבה. אני רוצה תמיד להיות דבוק אליך!"

אך עלה הדולב האדום באמת הסתיר לנהג את שדה הראיה. הנהג ניסה להסתכל בצד העלה, מימין, משמאל ומעליו. הוא היה כל כך עסוק בעלה הדולב האדום שעל השמשה, עד שבכפר אחד עלה על המדרכה, דרס עץ צעיר

ונעצר לפני חנות מכולת.

הנהג המרוגז יצא מהאוטו, הוריד את עלה הדולב האדום וזרק אותו בכעס הצדה.

עלה הדולב האדום נתקל בין חישוקי הגלגל של אופניים, אשר עמדו לפני החנות. "הסתלק" קראו החישוקים, מה יש לך לחפש כאן, על האופניים. "אינני יכול" קרא עלה הדולב האדום "אני תפוס כאן חזק ביניכם."

"חכה, חכה, כשסבתא קראוס תצא מהחנות, היא תזרוק אותך לאשפה" ענו החישוקים.

אבל סבתא קראוס לא הרגישה כלל בעלה התפוס על גלגל אופניה. היא התחילה לנסוע, הגלגלים הסתובבו מהר ועלה הדולב האדום נע איתם בסחרור. זה נראה לו מקסים והוא קרא "אני רוצה תמיד לשבת על גלגל אופניים ולרכב

עליהם."

אבל הסיבוב המהיר של הגלגלים גרם לו להשתחרר והעיף אותו שוב באוויר. "אינני רוצה לפול לארץ" קרא שוב עלה הדולב האדום.

סחרור גלגלי האופניים זרק אותו על שמשה רטובה של חלון בבית הסמוך, והוא דבק בה. "משעמם כאן" קרא עלה הדולב האדום "אינני רוצה להיות דבוק לשמשה המשעממת הזו" והוא חיכה שהשמש תייבש את השמשה. אך לפני שהשמש הספיקה לצאת מעבר הפינה, נערה, שראתה את עלה הדולב האדום על שמשת חדרה, פתחה את החלון והורידה אותו. היא שמה אותו בין שני דפי ניר סופג, ולחצה אותם עם ספרים אחדים.

עלה הדולב האדום שכב בין שני דפי ניר סופג ואלה שאלו "מאין באת הנה?"

"הו, עשיתי דרך ארוכה" ענה עלה הדולב
האדום והתחיל לספר לדפי ניר סופג על
ההרפתקה שלו. היה לו לכך זמן מספיק
כי שכב שם שבוע שלם. אך אחרי שבוע
הנערה הוציאה אותו מבין דפי הניר, שמה
במסגרת ותלתה על הקיר.
שם הוא תלוי עד היום. בעצמי ראיתי אותו
והוא סיפר גם לי על הנסיעה הנפלאה
שלו.

אינכם מאמינים? איך אחרת הייתי יכול
לספר לכם על ההרפתקאות שלו?